

скоро бѣха политично-икономични отломъци отъ морски народи, отколкото общества отъ чисто търговски, икономиченъ характеръ¹⁾. Ще бжде грѣшка да се вѣрва, че грѣцитѣ презъ това време и чрезъ тия колонии преследваха известенъ планъ, система. Вече много по-късно ние виждаме римляни и финикийци да се опитватъ да замрѣжатъ свѣта по пѣтъ търговско-политиченъ, но не и по такъвъ чисто търговски. Даже и венецианцитѣ и генуезцитѣ въ срѣднитѣ вѣкове, колкото и да се считали за търговски емисари на западния свѣтъ въ Ориента, не били лишени и отъ политични стремежи.

Спрямо туземния елементъ — тракийцитѣ, грѣцкитѣ колонии въ покрайнинитѣ на последнитѣ въ сдѣлкитѣ си съ М. Азия, или Северна Африка, играяха роля и на политични посрѣдници. Чува се, напримѣръ, че много грѣцки кораби сж носѣли тракийски дѣца и жени за проданъ въ южнитѣ страни. Сжщата роль, както ще се види, играли генуезци и венецианци спрямо балканскитѣ християни отъ време идването на турцитѣ.

Съ победитѣ на римлянитѣ надъ тракийцитѣ, мѣстното производство се раздвижва благодарение главно на откритото чрезъ тия победи обширно тържище. Обработването на земята се полага на по-разумни основи, а недрата и пълни съ сурови ценности (руди), вече се използватъ. Въ сливенско има на нѣколко мѣста следи отъ минни ями, пещи и сгуръ. Самата дума *сгуръ* е обща съ римската (*scoria*; ср. варианта *сгурия*). Всичко това има общо съ римското владичество (въ сливенско); че по тия краища е имало много мини, се види и отъ известието, че около 378 г. при нахлуването на готитѣ въ днешна Югоизточна България, работницитѣ въ златнитѣ мини, чужденци и туземци, а не римляни, се присѣединили къмъ тѣхъ. — Въ кодекса на императоръ Теодосий се намиратъ нѣколко наказателни наредби за предишнитѣ бунтове на тия работници (I. X, tit. XIX, leg. 5—7).

Край Созополския брѣгъ се издига трахитовъ хълмъ нарѣченъ *Бакъръ-баиръ*. При политѣ му сж намѣрени пластове отъ медъ и желѣзо, както и стари рупи и сгурии, датиращи отъ римско време. Отъ тукъ, навѣрно, е била медьта, отъ която съседнитѣ и древни градове Аполония, Девелтусъ, Анхиало и Месемврия сѣкли своитѣ монети. Много отъ поновитѣ *самокови*, изработващи желѣзо по воденъ начинъ сж легнали върху следитѣ на древни такива. Задъ гра-

¹⁾ Три вѣка прѣди Христа, пише Amm. Marcel. (lib. 22, cap. 8) по край брѣговетѣ на Черно Море живѣли народи, които се различавали по между си по произходъ, нрави и езици. Грѣцкитѣ тукъ колонии били основани отъ бѣжанци изъ Милетъ, Атина, Мегара и т. н. (Op. Barthélemy, Voyage du jeune Anacharsis en Grèce, Paris, 1788 г. I., 246). Около основания отъ Мегарийцитѣ Византиумъ, живѣли все тракийци (за третия вѣкъ прѣди Христа, ibid. n. 270).